

- 27 И когато настанѣ четиринадесета-та нощъ,
като ся нощѣхмы на самъ на тамъ по Адриати-
ческо-то море кждѣ срѣдѣ нощъ. корабници-тѣ
28 угаждахъ че приближаватъ до нѣкойхъ сушѣ. И
като измѣрихъ дълбочинѣ-тѣ. намѣрихъ два-
десетъ растега; и малко по нагатакъ като оти-
дохъ, пакъ измѣрихъ и намѣрихъ петнадесетъ
29 растега. И бояще ся да не бы да паднѣтъ вѣнѣ
на камениты мѣста, спустихъхъ четири котвы
30 отъ кормѣ-тѣ, и желаехъ да съмне. И понеже
корабници-тѣ ищѣхъ да побѣгнѣтъ отъ ко-
рабѣ-тѣ, и спустихъхъ ладійкѣ-тѣ въ море-то, съ
причинѣ ужъ че ще спустихъ котвы отъ кждѣ
31 прѣдницѣ-тѣ, Павелъ рече на стотника и на
войны тѣ: Тѣзи ако не останѣтъ въ корабѣ-тѣ,
32 вы не можете ся избави. Тогазъ войни-тѣ отрѣ-
захъ вѣжя-та на ладійкѣ-тѣ и оставихъ ихъ да
33 падне вѣнѣ. А при съмнуваніе Павелъ каняше
всичкы тѣ да похапнѣтъ *по нѣщо*, и казуваше:
Четиринадесетъ дена днесъ ожидате. и стойте
34 гладни, безъ да сте вкусили нищо. За това вы
молѣхъ да похапнете; защото това е *нуждно* за
упазваніе-то ви; понеже ни одному отъ васъ
35 ни косемъ отъ главѣ-тѣ нѣма да падне. И ка-
то рече това, зѣ хлѣбъ, благодари Бога прѣдъ
36 всички. та прѣломи и начинъ да яде. Отъ това
37 ся ободрихъ всички, та ядохъ и тѣ; И всица
въ корабѣ-тѣ бѣхмы двѣстѣ и седмдесетъ и шесть
38 души. И като ся насытихъ съ хранѣ, облегча-
вахъ корабѣ-тѣ като исхвърлихъ ж-то-то въ
море то.
- 39 И когато ся разсъмнѣ не познавахъ земѣ-
тѣ; съгледувахъ обаче заливъ нѣкой си който
имаше брѣгъ, въ който ся рѣшихъ да тикнѣтъ
40 корабѣ-тѣ, ако бѣ възможно. И като истеглихъ
котвы-тѣ, оставихъ *корабъ-тъ* по море-то, раз-
вързахъ още и върескы-тѣ на кормила-та, и раз-